

Evankeliumi Joh.10:11-16

*Jeesus sanoo:*

*”Minä olen hyvä paimen, oikea paimen, joka panee henkensä alttiiksi lampaiden puolesta. Palkkarenki ei ole oikea paimen eivätkä lampaat hänen omiaan, ja niinpä hän nähdessään suden tulevan jättää lauman ja pakenee. Susi saa lampaat saaliikseen ja hajottaa lauman, koska palkkapaimen ei välitä lampaista.*

*Minä olen hyvä paimen. Minä tunnen lampaani ja ne tuntevat minut, niin kuin Isä tuntee minut ja minä Isän. Minä panen henkeni alttiiksi lampaiden puolesta. Minulla on myös muita lampaita, sellaisia, jotka eivät ole tästä tarhasta, ja niitäkin minun tulee paimentaa. Ne kuulevat minun ääneni, ja niin on oleva yksi lauma ja yksi paimen.”*

Tässä viime sunnuntain evankeliumitekstissä Jeesus kuvaa itseään vertauskuvallisesti lampaiden paimeneksi. *Paimentaa*-sanalle voidaan antaa kuvakielessä myös seuraavia merkityksiä: hoitaa, pitää huolta, pitääsilmillä, valvoa, vartioida, tarkkailla. Olen aikoinaan tullut seurakunnan palvelukseen lastenohjaajaksi, jotka työssään sananmukaisesti *paimentavat* lapsiryhmiä. He valvovat, että kerhon sääntöjä noudatetaan, he pitävät huolta lasten viihtyvyydestä ja turvallisuudesta ettei kukaan eksy retkellä tai kiusaa toisia, he huolehtivat lapsista, opettavat heitä ja antavat heille eväitä hengelliseen kasvuun. Lastenohjaajat tuntevat omat kerholaisensa ja heidän ominaispiirteensä ja yksilöllisetkin tarpeensa.

Pienten kerholaisten tavoin aikuisetkin tarvitsevat joskus huolehtijaa ja oikealle tielle ohjaajaa. Ihmisten elämässä tulee vastaan monenlaisia houkutuksia, uhkia ja vaarallisia notkoja. Erehtyminen on inhimillistä. Välillä ihminen heikkoudessaan seuraa väärää ääntä ja tekee vääriä valintoja. Jeesus, Hyvä Paimen, tuntee meidän elämämme ja tarpeemme paremmin kuin me itse. Voimme luottaa siihen, että turvan ja rakkauden säikeet eivät katkea milloinkaan. Nuo säikeet pitävät meidät kiinni Jumalassa myös silloin kun eksymme tai harhailemme elämämme poluilla.

Näin on kerrottu jo Vanhassa Testamentissa *Hes. 34: 16 Minä etsin eksyneen ja tuon takaisin laumasta harhautuneen, minä sidon murtuneen jalan, minä hoivaan uupunutta, ja vahvat ja lihavat minä pidän kurissa. Minä kaitsen laumaani niin kuin sitä tulee kaita.*

Jeesus oli opettaja, joka opetti ihmisiä vertausten avulla. Jeesus on se turvallinen paimen, joka tuntee lampaansa nimeltä ja jotka tuntevat hänet ja hänen äänensä. *Jes 43: 1 Älä pelkää. Minä olen lunastanut sinut. Minä olen sinut nimeltä kutsunut, sinä olet minun.*

Tärkeää on minusta juuri tuo nimeltä kutsuminen, sillä se kuvastaa paimenen ja lampaiden henkilökohtaista luottamussuhdetta. Kuva täsmentyy, kun paimenen vastakohtaksi asetetaan palkkarenki. Tämä vertauspuhe kuvaa sitä turvallisuuden tunnetta, joka on tunnusomaista Jeesukseen uskovilla. Jeesus Nasaretilainen, joka opittiin tuntemaan ihmisenä ja opettajana, on itse Jumala. Ne, jotka häneen uskovat, ovat jo yhteydessä Jumalaan ja Jumala on heidän luonaan.

Johanneksen kertomus hyvästä paimenesta kuvainnollistaa paimenen ja hänen laumansa välistä luottamuksellista yhteenkuuluvuuden tunnetta. Jeesus sanoo olevansa myös lampaiden portti, jonka kautta lampaat pääsevät laitumelle. Laidun tarkoittaa pelastusta. *"Se joka tulee sisään minun kauttani, pelastuu."*

Jeesus on ovi ja vain hänen kauttaan kulkee tie pelastukseen, jonka suuruutta kuvataan lupauksena yltäkylläisestä elämästä. Paimenen merkitys ei tässä jää epäselväksi: lampaat ovat paimenen omia, joita hän ei jätä pulaan suurimmankaan vaaran uhatessa, vaan paimen on valmis antamaan henkensä niiden edestä. Luvussa 15 Johannes korostaa uhrautumista toisten puolesta: *"Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta."*

Arkinen maailmamme on helposti täynnä melua ja kiirettä. Herääkin kysymys, miten ja missä nykyajan ihminen voi kuulla hyvän paimenen, Jeesuksen äänen? Hänet voi kuulla ja kohdata luonnossa, arjen keskellä toisissa ihmisissä, lähimmäisissämme, erilaisissa elämämme hetkissä. Hänet voi kohdata hiljaisuudessa.